

دکتر رابرت ای. پترسون، کار نجات بخش مسیح، جلسه ۱۳، ۹ کارهای نجات بخش، نتایج اساسی، بخش ۲ فرستادن روح در پنطیکاست

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد کار نجات بخش مسیح است. این جلسه ۱۳، ۹ کارهای نجات بخش، نتایج ضروری، بخش ۲. فرستادن روح در پنطیکاست است.

بیاید دعا کنیم. پدر، ما از تو به خاطر کلام مقدس سپاسگزاریم. ما دعا می‌کنیم که از آن در این روز برای جلال نامت، برای ساختن ما در ایمان مقدسمان و برای تشویق ما در راه جاودانه استفاده کنی؛ ما از طریق عیسی مسیح، واسطه، دعا می‌کنیم. آمین.

کتاب مقدس یک کتاب داستان و یک کتاب مصور است. یک کتاب داستان است. داستان واقعی خدا را از ابتدا، یعنی خلقت، از طریق شورش یا سقوط، و سپس رستگاری، یعنی اسرائیل در عهد عتیق و کلیسا در عهد جدید، تا به کمال رسیدن، روایت می‌کند.

در کنار آن خط داستانی، خداوند تصاویری را ترسیم می‌کند تا حقایق خود را به ما منتقل کند. بنابراین همانطور که ما دستاورد نجات بخش مسیح را مطالعه می‌کنیم، اول از همه، هنوز در حال بررسی نه عمل یا کار نجات بخش او هستیم. قلب و روح کاری که او برای نجات ما انجام داد، در عهد جدید آشکار است.

او طبق کتاب مقدس برای گناهان ما مرد؛ دفن شد و طبق کتاب مقدس در روز سوم دوباره زنده شد. یعنی مرگ و رستاخیز او همان ضریان قلب نجات است. اما آنها تنها نیستند.

خداوند آنها را به عنوان بخشی از داستان عیسی در متن قرار می‌دهد. بنابراین، همانطور که سنت آنسلم قبلاً دیده است، تجسم یک پیش شرط کاملاً ضروری برای صلیب و مقبره خالی است. به همین ترتیب، زندگی بی‌گناه پروردگار ما ضروری است.

اگر او گناه کرده بود، نمی‌توانست ما را نجات دهد. در واقع، با احترام می‌گوییم، او خودش به یک نجات‌دهنده نیاز داشت. اما او گناه نکرد و بنابراین، تجسم و بی‌گناهی او پیش شرط مرگ و رستاخیز اوست.

و آنها مرگ و رستاخیز مسیح، مرکز، هسته، ضریان قلب، جوهره نجات هستند، شکی نیست. اما آنها چنین هستند؛ من اینجا هستم، دوباره به دنبال صفت می‌گردم، عظیم و آنقدر ضعیف که پیامدها یا نتایج شگفت‌انگیزی دارند. پنج نتیجه از رستاخیز پروردگاران ناشی می‌شود، و ما اکنون در حال گذر از آنها هستیم.

دفعه قبل، ما عروج را دیدیم، که عیسی را در حالت فروتنی‌اش از قلمرو محدود زمینی به حالت تعالی در قلمرو آسمانی متعالی منتقل کرد. و ما از این واقعیت، همانطور که سراینده سرودهای قدیمی گفته است شگفت‌زده شدیم که مردی در جلال وجود دارد. او، او هرگز صرفاً یک انسان نبود، بلکه خدا-انسان، یکی از نژاد بشر ما، در دست راست خداست.

و او پیشگام ماست، عبرانیان به ما می‌گویند و به ما اطمینان می‌دهد که ما نیز از او پیروی خواهیم کرد. یعنی این واقعیت که مسیح عروج کرده و در دست راست خداست، ما را از نجات نهایی مطمئن می‌سازد. جلسه او همچنین یکی از نتایج مرگ و رستاخیز نجات بخش او، یعنی نشستن او در دست راست خداست.

به تفسیر فوق‌العاده‌ی فیلیپ اج-کامو از عبرانیان گوش دهید. اگرچه این تفسیر سال‌ها پیش نوشته شده است، اما همچنان متمایز است زیرا او برخلاف اکثر محققان کتاب مقدس، از جمله انجیلی‌ها، توجه زیادی به تاریخ تفسیر کتاب مقدس داشته است. این نباید جایگزین تفسیر متن شود، اما او از آن بسیار هوشمندانه استفاده می‌کند. با نقل قول از هیوز، او تطهیر گناهان را انجام داد، عبرانیان ۱-۳، او این کار را در طول تاریخ بشر انجام داد، زمانی که همانطور که آکویناس گفت، خود را بر روی محراب صلیب به عنوان قربانی به خدا تقدیم کرد تا مجازاتی را که انسان به دلیل گناهش متحمل آن شده بود، جبران کند.

این نظریه‌ی جایگزینی کیفی آموزه‌ی کفاره است. پس از انجام این کار، او در دست راست اعلیحضرت نشست. توصیف پسر به عنوان کسی که اکنون نشسته است، نشان دهنده‌ی تکمیل کار تطهیر اوست.

اما فراتر از آن، جایگاه او در دست راست خدا نشان می‌دهد که او جایگاه والاترین افتخار است، او نه تنها بر کرسی، بلکه بر تخت سلطنت نشسته است، و نه فقط نشسته، بلکه فرمانروایی می‌کند. علاوه بر این نشستن او در دست راست خدا، در اوج است. تعالی او که با رستاخیز او از قبر آغاز شد و با عروج او به آسمان ادامه یافت، با نشستن او تکمیل می‌شود.

این مهر پذیرش الهی کار تطهیر اوست، زیرا او اکنون به اوجی که برای رستگاری ما از آن پایین آمده بود بازگردانده شده است. کسی که خود را به خاطر ما فروتن کرد، اکنون به نهایت احترام رسیده است. من وقتی به نقل قول‌های زیبا برای نوشته‌هایم نیاز دارم، به جان استات، فیلیپ هیوز و اف. اف. بروس مراجعه می‌کنم.

ارتدکس، اما در عین حال زیبا. دیگر مفسران ارتدکس که نام بردم، به خوبی او نمی‌نویسند. رسالت عیسی را باید در سه حرکت بزرگ نزول، صعود و نزول بررسی کرد.

او در جسم فرود آمد و پسر ابدی خدا در عیسی ناصری به انسان تبدیل شد. پس از ۳۳ سال و نیم زندگی‌اش بر روی زمین، که سه سال آخر آن درگیر خدمت زمینی‌اش بود، از کوه زیتون به سوی پدر صعود کرد. این همان چیزی است که ما اکنون بر آن تمرکز داریم.

در دومین ظهورش، او برای دومین و آخرین بار نزول خواهد کرد. بنابراین، نشست او، که در دست راست خدا نشسته است، باید به عنوان اوج حرکت مرکزی صعود، یعنی تعالی او - یک حرکت از زمین به آسمان، که با رستاخیز و عروج او آغاز می‌شود - تلقی شود.

جلسه عیسی نجات می‌دهد، اگرچه زیاد این را نمی‌شنوید، و من تا جایی می‌گویم که تکراری و خسته‌کننده باشد، دو پیش‌شرط اساسی به خودی خود و به خودی خود نجات نمی‌دهند. آنها به طور خودکار نجات نمی‌دهند. آنها ضروری هستند.

بدون آنها، صلیبی و مقبره‌ای خالی وجود نداشت. اما این صلیب و مقبره‌ای خالی است که نجات می‌دهد، و این نتایج اساسی به خودی خود نجات نمی‌دهند. آنها نتایج اساسی مصلوب شدن و رستاخیز خداوند ما هستند.

با این اوصاف، جلسه عیسی نجات‌بخش است. او پس از صعود به سوی پدر در دست راست خدا، جایگاه بزرگترین افتخار و اقتدار در جهان، نشست. او مانند خدمت زمینی خود راه نرفت، یا مانند صلیب دستانش را دراز نکرد، یا مانند عروج به آسمان، دستانش را به نشانه برکت کهانت بالا نبرد.

در عوض، او نشست تا تعالی خود را که با رستاخیز و عروجش آغاز شده بود، تکمیل کند. او به عنوان نبی، کاهن و پادشاه نشست. بنابراین، این جلسه مسیح است که توجه را به کار نجات‌بخش او از نظر مقام سه‌گانه‌اش جلب می‌کند، که قبلاً آن را بررسی کردیم.

تا جایی که من می‌دانم، ما برای اولین بار دیدیم که اوسیبوس، مورخ کلیسا، به آن اشاره کرد و سپس جان کالوین، اصلاح‌گر، آن را به طرز شگفت‌انگیزی توضیح داد. عیسی به عنوان پادشاه تمام‌عیار نشست. من قصد دارم به ترتیب اهمیتی که کتاب مقدس برای هر یک از این سه مقام قائل است، به عقب برگردم، اگرچه گمان می‌کنم اینکه پادشاه یا پیامبر یا کاهن از نظر جلسه‌اش مهم‌تر است، قابل بحث است.

پطرس در خطبه پنطیکاست خود، جلسه مسیح را به عنوان تاجگذاری او، به عنوان انتصاب رسمی او به عنوان خداوند و مسیح توسط خدا تفسیر می‌کند. اعمال رسولان ۲:۲۳ تا ۳:۶. قوم پیمان بسته، مسیح خود را رد کردند و او را مصلوب کردند، اما خدا با بالا بردن عیسی به دست راست خود، قدردانی خود را از او اعلام کرد.

خدا قدرت خود را با برخیزانیدن مسیح از مردگان و نشان دادن او در دست راست خدا نشان داد. مسیح از این مقام باشکوه، قدرت عظیمی را در اختیار کلیسای خود قرار می‌دهد. افسسیان ۱:۱۹ تا ۲:۳

وقتی مؤمنان از نظر معنوی به مسیح می‌پیوندند، در رویدادهای نجات‌بخش او، از جمله جلسات او، شریک می‌شوند. به طرز شگفت‌انگیزی، افسسیان ۲:۶ می‌گوید که ما نه تنها با او برخیزانیده شدیم، بلکه با او در آسمان نشستیم. خدا تمام تلاش خود را می‌کند تا به قوم خود اطمینان دهد که ما در مسیح در امان هستیم.

گناه کردن امن است؟ نه، نه، گناه کردن امن نیست. ستایش او، دوست داشتن او، و خدمت به او با تمام وجود امن است. اگرچه جلسه مسیح به هر سه مقام مسیحایی او مربوط می‌شود، اما به طور خاص به مقام سلطنتی او مربوط می‌شود.

عیسی بر دشمنان ما غلبه کرد و در دست راست خدا، در مقام والای عزت و سلطنت نشست. عبرانیان ۱۲ و ۲. جلسه عیسی اوج تعالی پیروزمندانه اوست. عیسی نه تنها زنده است، و نه تنها همانطور که بر روی زمین به نوعی، به عنوان تحقیر شده، حکومت می‌کرد، حکومت می‌کند، بلکه اکنون در آسمان‌ها حکومت می‌کند.

با این حال، نه به این دلیل که او در ظهور دوم خود به طور آشکار و ظاهری حکومت خواهد کرد. با این وجود، نشستن او بر تخت خدا نشان دهنده سلطنت، حکومت و سلطه است. پس از صحبت در مورد آوردن اتهامات، من از مقام سلطنتی به مقام کاهنی می‌پردازم.

در رومیان ۸، پس از اینکه پولس درباره اینکه چه کسی علیه برگزیدگان خدا اتهام وارد خواهد کرد صحبت می‌کند، منظور این است که آن را محکم و استوار کند. پس از صحبت درباره اتهام، محکومیت و عادل شمردگی، اشاره به مرگ مسیح، ایده قانونی جایگزینی کیفی را القا می‌کند. در قوی‌ترین و پایدارترین زمینه کتاب مقدس درباره حفظ مقدسین توسط خدا، که معمولاً امنیت ابدی نامیده می‌شود، در رومیان ۸، ۲۸ تا پولس می‌گوید، چه کسی علیه برگزیدگان خدا اتهام وارد خواهد کرد؟ اینها سوالات بلاغی هستند، ۳۹.

فرقی نمی‌کند چه کسی آنها را بیاورد. شیطان، دیوها، مخالفان انسانی، آنها دوام نخواهند آورد زیرا پرونده ما به قاضی نهایی، دادگاه عالی دادگاه‌ها، اگر بخواهید، به خدای آسمانی، که گناهان ما را بهتر از هر کسی، از جمله دشمنان ما و خودمان، می‌داند، رفته است. و در پسرش، ما را عادل اعلام کرده است.

هیچ کس نمی‌تواند علیه برگزیدگان خدا اتهامی وارد کند و آن را به کرسی بنشانند. این خداست که عادل می‌کند. چه کسی باید محکوم کند؟ در سخنرانی قبلی‌ام، در آیات مربوط به داوری، که زیاد مطالعه کرده‌ام، به شما گفتم که نیمی از اوقات، پدر قاضی است و نیمی دیگر، پسر قاضی.

او کیست که محکوم کند؟ بنابراین، او می‌توانست، پولس می‌توانست بگوید مسیح عیسی، و او می‌گوید مسیح عیسی، اما نه برای محکوم کردن قومش. چه کسی قرار است محکوم کند؟ مسیح عیسی کسی است که برای داوری می‌آید. این درست است، و حتی به یک معنا در مورد مؤمنان نیز صادق است، اما او نمی‌آید تا ما را محکوم کند.

چه کسی باید محکوم کند؟ مسیح عیسی کسی است که مرد. علاوه بر این، کسی که برخاست، و نکته اصلی ما اینجاست، کسی که در دست راست خداست، کسی که واقعاً برای ما شفاعت می‌کند. پس از اینکه پولس در آیاتی که خواندم از آوردن اتهامات، محکومیت و توجیه صحبت می‌کند، به مرگ مسیح اشاره می‌کند و ایده قانونی جایگزینی مجازات را برای رسیدگی به آن اتهامات و از بین بردن آن محکومیت پیشنهاد می‌دهد.

این بدان معناست که مقام مسیحایی مورد نظر، مقام کاهنی است. این امر با ذکر شفاعت کاهنی او نیز تأیید می‌شود. مسیح، کاهن ما، نه تنها کسی است که برای ما مُرد؛ بلکه او در دست راست خدا زندگی می‌کند و برای ما شفاعت می‌کند و بنابراین ما را از نجات نهایی مطمئن می‌سازد.

بنابراین، جلسه کاهنی او به قومش اطمینان می‌دهد که کار نجات‌بخش او تکمیل شده است. این به دلیل جایی است که او نشسته است. همانطور که در نقل قول قبلی نشان دادید، کار او کامل است.

خدا نمی‌تواند بیش از این چیزی بخواهد. با احترام می‌گویم، خدا باید هر کسی را که به عیسی ایمان می‌آورد، عادل اعلام کند. انجام کاری غیر از این به منزله‌ی انکار خود و عدالت پسرش و کفایت کفاره‌ی اوست.

بنابراین، مسیح که در دست راست خدا نشسته است، نشان می‌دهد که کار او برای هر کسی که به مسیح ایمان دارد، تمام شده، کامل و مؤثر است. کلمات مختصر اما قدرتمند در عبرانیان ۱:۳، نقل قول از: پس از تطهیر گناهان، او در سمت راست و در جایگاه والای خداوند نشست، همان سه نکته‌ای را که من مطرح کردم. نهایی بودن، کامل بودن و مؤثر بودن قربانی کاهنی پسر - را نشان می‌دهد -

این ویژگی‌ها بعداً در عبرانیان، زمانی که نویسنده برتری مسیح و مرگ فداکارانه او را نسبت به کاهنان عهد عتیق و قربانی‌های آنها نشان می‌دهد، به صراحت بیان شده‌اند. عبرانیان ۱۰:۱۱-۱۴، کاهنان عهد عتیق در خدمت خود هرگز نمی‌نشستند، اما وقتی مسیح قربانی کرد، من از عبرانیان ۱۰:۱۲ نقل قول می‌کنم، اما وقتی مسیح برای همیشه یک قربانی برای گناهان تقدیم کرد، در دست راست خدا نشست، نقل قول نزدیک. این جلسه او از نظر مقام کاهنی اوست.

این نشان می‌داد که کار کاهنی او کامل، بی‌نقص و کاملاً مؤثر بوده است. در نتیجه، به طرز شگفت‌آوری، با یک قربانی، او کسانی را که تقدیس می‌شوند برای همیشه کامل کرده است. ما نباید به طور مبهم امیدوار باشیم که خدا ما را در پسرش پذیرفته است.

پسرش ما را دوست داشت. او خود را برای ما فدا کرد. او به عنوان نماینده ما و اولین میوه خدا قیام کرد و رستخیز ما را به زندگی ابدی تضمین کرد.

او به سوی پدر صعود کرد و نشست و کاملاً ما را از رستگاری ابدی به لطف خدا از طریق ایمان به مسیح، مطمئن ساخت. این بار دیگر عظمت دستاورد عیسی را نشان داد. در واقع، مسیح، برخلاف هر کاهن دیگری، ثمرات خدمت کهنانت زمینی خود را به طور دائم به حضور آسمانی خدا برد.

عبرانیان ۱: ۸-۸، نویسنده عبرانیان این را به زیبایی بیان می‌کند، نقل قول، حالا نکته‌ای که ما می‌گوییم این است. ما چنین کاهن اعظمی داریم، کسی که در دست راست تخت جلال در آسمان نشسته است، رومیان ۸- عیسی مصلوب و قیام کرده‌ای است که به آسمان صعود کرده و در دست راست پدر نشسته است. ۱.

جلسه او از نظر مقام سلطنتی و مقام کاهنی‌اش ما را نجات می‌دهد، و عیسی به خوبی یک پیامبر تمام‌عیار، نشست. عیسی وقتی توسط کاهن اعظم سوگند یاد شد و از او پرسید که آیا او، نقل قول از متی ۲۶:۶۳ مسیح، پسر خداست، به عنوان یک پیامبر سخن گفت. عیسی پاسخ داد، شما چنین گفتید، اما من به شما می‌گویم، از این پس پسر انسان را خواهید دید که در دست راست قدرت نشسته و بر ابرهای آسمان می‌آید، نقل قول از متی ۲۶:۶۴، در آن زمان او را به کفرگویی متهم کردند و به صلیب کشیدند زیرا ادعا می‌کرد پسر خداست.

این جلسه اوست که او را به دردر انداخته است، گویی. او ادعا می‌کند که شخصاً در خدمت و مرگ خود عروج و بازگشت به سوی پدر و جلسه را به انجام می‌رساند. مزمور ۱۱۰ در آیه ۱، جایی که خدا می‌گوید، در دست راست من بنشین تا دشمنانت را زیر پای تو اندازم.

عیسی پیامبر، که با آن سخنان قیام کرد، جلسه و آمدن دوباره خود را پیش بینی کرد. پسر انسان را خواهید دید که بر ابرهای آسمان می‌آید. مسیح قیام کرده، صعود کرده و نشسته، در روز پنطیکاست، روح القدس را در تحقق پیشگویی یوئیل، اعمال رسولان ۲:۳۳، یوئیل ۲:۲۸-۳۲، نازل می‌کند.

با این کار، او به عنوان یک پیامبر آسمانی، پیامبر آسمانی، عمل می‌کند که روح را به شاگردان خود می‌فرستد و آنها را قادر می‌سازد تا کلام مرگ و رستاخیز نجات‌بخش او را بیان کنند. نویسنده عبرانیان در عبرانیان ۱، برتری پیامبر پسر را بر واسطه‌های وحی ویژه عهد عتیق، انبیا و فرشتگان تأیید می‌کند. در این روزهای آخر، خدا از طریق پسرش با ما سخن گفته است، عبرانیان ۱:۲، هنگامی که در متن، نویسنده مسیح را تابشی از جلال خدا، و مظهر دقیق ذات خود می‌نامد، او را به عنوان یک آشکارکننده نیز به تصویر می‌کشد. همانطور که پرتوی جلال خورشید را آشکار می‌کند و همانطور که سکه، نقش رنگ خود را آشکار می‌کند، پسر مجسم، خدای نامرئی را آشکار می‌کند.

همانطور که ابراین توضیح می‌دهد، نکته این است که، نقل قول از او، پسر به طور منحصر به فردی واجد شرایط است تا تجلی نهایی خدا باشد. عیسی، پروردگار ما، برای نجات ما مُرد و قیام کرد، و یکی از نتایج اساسی آن کار نجات‌بخش در مرگ و رستاخیز او، مقام او به عنوان پادشاه، کاهن و پیامبر به تمام معناست. نه تنها این، بلکه یکی دیگر از پیامدهای نجات‌بخش مرگ و رستاخیز عیسی، فرستادن روح القدس توسط او در روز پنطیکاست نیز هست.

اثبات این مورد از نظر الهیاتی دشوارتر از موارد دیگر است، زیرا کتاب مقدس واقعه پنطیکاست را در اعمال رسولان ۲ توضیح می‌دهد و به آن می‌پردازد، اما در رساله‌ها چندان به جزئیات نمی‌پردازد و اهمیت آن را برای ما توضیح نمی‌دهد. بنابراین، من این کار را انجام خواهم داد، به ویژه با تکیه بر نمادشناسی عهد عتیق که در روز پنطیکاست تحقق یافت و تجلیات ماوراءالطبیعه آن که ممکن است قبلاً نشنیده باشید، اما مثل همیشه، همه چیز را با کلام مقدس خدا بیازمایید. من سه نکته دارم.

در روز پنطیکاست، واسطه علناً عهد جدید را اعلام می‌کند. خب؟ عهد عتیق عهد جدید را پیش‌بینی کرده بود. عیسی با مرگ خود آن را تأیید کرد.

او واسطه‌ی عهد جدید است. او با مرگ خود آن را تأیید کرد، اما اکنون این عهد به طور عمومی اعلام می‌شود. بوم! چند نفر شاهد برگزاری مراسم عشای ربانی بودند؟ دوازده نفر، در نهایت یازده نفر.

اکنون، هزاران یهودی در اورشلیم جمع شده‌اند. کبوم! خدا روح خود را فرو می‌ریزد. این باد شدید وزیده است.

تجلیاتی در حال وقوع است. رسولان به زبان‌ها صحبت می‌کنند و مردم شگفت‌زده می‌شوند زیرا فارغ از اینکه از کجا آمده‌اند، در میان پراکندگی جمعیت که به اورشلیم می‌آیند، ستایش خدا را به زبان خودشان می‌شنوند. خدا کارهای شگفت‌انگیزی انجام می‌دهد.

برای مثال، او در این مورد، بابل را وارونه می‌کند. در روز پنطیکاست، میانجی علناً عهد جدیدی را اعلام می‌کند. در هر سه مورد، وجه مشترک این است که آن میانجی، عیسی است.

پنطیکاست کار اوست، و این یک معامله عمومی است. این یک مکاشفه عمومی است. دوم، در پنطیکاست، خداوند قیام کرده، خلقت جدید را علناً آغاز می‌کند.

قرار است باد شدید ما را به یاد روح خدا در پیدایش ۱، در خلقت خدا، بیندازد. باز هم، عهد جدید به صراحت این کار را نمی‌کند، و این روش الهیاتی من است. این چیزی است که من می‌گویم، اول از همه، درست است؟ این من را از الهیات باز نمی‌دارد، اما من بین آنچه متن به وضوح می‌گوید و آنچه من بر اساس آن، در واقع، در این مورد، داستان کتاب مقدس، سابقه و نمونه عهد عتیق، و تجلی و نمونه متضاد عهد جدید، کنار هم قرار می‌دهم، تمایز قائل می‌شوم.

در روز پنطیکاست، واسطه علناً عهد جدیدی را اعلام می‌کند، خلقت جدیدی را علناً آغاز می‌کند و روح را علناً به جامعه جدید عطا می‌کند. شما این را از قبل می‌دانستید. این ساده‌ترین مورد از این سه مورد برای درک است.

اولاً، در روز پنطیکاست، واسطه، عهد جدید را علناً اعلام می‌کند. اول از همه، عیسی واسطه عهد جدید است. خدا با واسطه‌ها کار می‌کرد.

واضح است که موسی واسطه عهد عتیق بود. چه کسی شریعت را از کوه پایین آورد؟ دو بار، موسی. چه کسی بود که رو در رو با خدا صحبت کرد؟ موسی.

کیست آن مردی که در حضور خدا ایستاد و گفت، جان مرا بگیر تا این مردم را نابود نکنی؟ خدا می‌گوید، از سر راهم برو کنار. کار من با بنی‌اسرائیل تمام شده است. می‌خواهم با موسی‌ها شروع کنم.

نه، موسی گفت. چه کشیشی. درست مثل پولس.

پولس به جهنم می‌رفت. رومیان، من همیشه فراموش می‌کنم، اوایل ۹ یا ۱۰، او در قلب خودش حاضر بود. رنج بکشد. فکر کنم من اینجا درست می‌گویم.

است. کاش خودم نفرین شده بودم. این زبان لعنت است. و به خاطر برادرانم، خویشاوندان جسمانی‌ام، از ۹ مسیح جدا می‌شدم.

آنها بنی اسرائیل هستند. او، او قومش را دوست داشت. موسی قومش را دوست داشت.

خدایا، این کارو نکن. اگه می‌خوای منو بزنی، منو هم بزن. قول می‌دم

، او حلیم‌ترین مرد روی زمین است. آیا وسوسه می‌شوی که نامت، به جای بنی اسرائیل، نام یعقوب، به اسرائیل، یعنی موسی‌نژادها، تغییر کند؟ این خیلی چشمگیر است. نه، نه، نه

این چیزی نیست که او می‌خواهد. او جلال خدا را می‌خواهد. او می‌خواهد این قوم سرسخت و کله‌شق که با سوگند و پیمان خون، قوم خدا هستند، مانند قوم خدا زندگی کنند، خدا را بشناسند

فوق‌العاده‌ست. داوود مطمئناً به واسطه‌ی عهد و پیمان، درسته؟ او، اما واسطه‌ی نهایی عهد و پیمان. فکر کنم باید با ابراهیم شروع می‌کردم.

این ابراهیم نیست. این موسی نیست. این داوود نیست.

این عیسی، خدا و انسان در یک شخص است. عبرانیان ۹:۱۵ این را به روشنی بیان می‌کند. او واسطه‌ی عهد جدید است.

عبرانیان ۱۲:۲۴، تو به کوه صهیون قدیمی که ترسناک و مهیب بود و مردم از آن می‌لرزیدند، نیامده‌ای. ای موسی، نگذار خدا با ما سخن بگوید. تو با ما سخن بگو.

شما به کوه صهیون روحانی، به سوی عیسی، واسطه‌ی عهد جدید و خون پاشیده شده، آمده‌اید. عبرانیان عیسی، واسطه‌ی عهد جدید، پیشگویی‌های عهد عتیق را به انجام می‌رساند و طلوع‌دهنده‌ی روزهای آخر ۱۲:۲۴ است. من کتاب کوچکی را که من و کشیشم نوشته‌ایم به شما پیشنهاد می‌کنم به نام «عیسی در پیشگویی».

هدف ما در این کتاب، نگارش برای مخاطبانی از جویندگان و مسیحیان جدید است. ما از زبان ساده استفاده می‌کنیم. ما دقیقاً نشان می‌دهیم؛ ما داستان زندگی عیسی، بزرگترین زندگی تاکنون، بزرگترین داستانی که تاکنون گفته شده است، و اینکه چگونه، در هر نکته، زندگی و مرگ و رستاخیز و عروج و بازگشت موعود او، پیشگویی‌های عهد عتیق را محقق می‌کند، بیان می‌کنیم.

با به اشتراک گذاشتن آن کتاب با افراد نجات نیافته و دعا برای آنها، ما را برکت دهید. هدف ما این است که ببینیم مردم از طریق عیسی در پیشگویی، خداوند را بشناسند، چگونه زندگی مسیح پیش بینی‌های عهد عتیق را تحقق می‌بخشد. عیسی واسطه‌ی عهد جدید است که پیشگویی‌های عهد عتیق را تحقق می‌بخشد و در روزهای آخر طلوع‌دهنده دار است.

عیسی با مرگ و رستاخیز خود عهد جدید را تأیید می‌کند. این عهد بر روی صلیب و هنگام برپایی عشا ربانی تأیید می‌شود. عیسی می‌گوید، نقل قول کنید، این جام که برای شما ریخته می‌شود، عهد جدید در خون من است.

نقل قول نزدیک، لوقا ۲۲:۲۰. متی و مرقس از عهد و پیمان نام بردند. لوقا و پولس در اول قرن‌تین ۱۱ در واقع از کلمات عهد جدید استفاده می‌کنند.

منظور متی و مرقس یکی است، اما لوقا و پولس در واقع همان کلمات را می‌گویند. عهد جدید در خون عیسی است زیرا مرگ او این عهد را تأیید می‌کند. این بدان معناست که رسماً آن را به اجرا می‌گذارد.

متی بخشش را به هم پیوند می‌دهد - یکی از پیش‌بینی‌های عهد جدید که در ارمیا ۳۱:۳۱ تا ۳۴ آمده است. متی بخشش را به جام خون پیوند می‌دهد، نقل قول، و او جام را گرفت و گفت این خون من از عهد است که برای بسیاری برای بخشش گناهان ریخته می‌شود.

نقل قول پایانی، متی ۲۶:۲۷ تا ۲۸. بخشش وعده داده شده توسط انبیای عهد عتیق اکنون محقق شده است زیرا کفاره انجام شده است. بنابراین، من برای قدم سوم آماده هستم.

دو مورد اول بسیار واضح هستند. گفته می‌شود که عیسی واسطه عهد جدید است. او این را گفت، و نشان داده شده است که او چنین است، درست است؟ مورد دوم، خود او در مراسم عشاء ربانی خداوند اشاره کرد که مرگش آن عهد را تأیید می‌کند.

مورد سوم خیلی واضح نیست، اما نکته‌ای که من سعی دارم در مورد ریختن روح القدس توسط عیسی در پنطیکاست مطرح کنم این است که عیسی در پنطیکاست علناً عهد جدید را اعلام می‌کند. او واسطه عهد جدید است. مرگ او آن را تأیید می‌کند.

اکنون پنطیکاست، در میان چیزهای دیگر، آن را علناً اعلام می‌کند. بنابراین یهودیانی که در پنطیکاست و تمام آن هفته و پس از آن به آنجا ایمان آوردند، بخشی از قوم اسرائیل بودند و اکنون به موجب عهد جدیدی که حزقیال و ارمیا پیش‌بینی کرده بودند، بخشی از اسرائیل جدید خدا شدند. به عنوان مثال، مسیح کار لازم برای تأیید عهد جدید را در مرگ و رستاخیز خود انجام داد.

اما این خبر باشکوه اکنون ۵۰ روز پس از رستاخیز او منتشر شد. عیسی، واسطه عهد جدید، آن عهد را علناً در پنطیکاست اعلام کرد. او این کار را از طریق روح القدس انجام داد، که او را بر رسولان خود نازل کرد.

این را به سه دلیل می‌گویم. اول، در روز پنطیکاست، عیسی پیشگویی یحیی تعمید دهنده را به انجام رساند هر چهار انجیل، من شما را با آب تعمید می‌دهم، کسی در میان شما ایستاده است که شما را با روح القدس تعمید خواهد داد.

در هیچ یک از چهار انجیل اتفاق نیفتاده است. در پایان لوقا ۲۴، دوباره به این موضوع یادآوری می‌شود. در اعمال رسولان ۱، می‌شنویم که عیسی به ما یادآوری می‌کند که یحیی تعمید دهنده دوباره این را گفته است.

بنابراین، این ارتباط فوق‌العاده است. خیلی واضح است. عیسی پیشگویی یحیی را در اعمال رسولان ۱:۵ یادآوری کرد. یحیی با آب تعمید می‌داد، اما شما چند روز دیگر با روح القدس تعمید خواهید گرفت.

نمی‌توانم واضح‌تر از این توضیح بدهم. و بدین ترتیب، عیسی در روز پنطیکاست کلیسا را با روح القدس تعمید داد. نکته مهم این است که این همان چیزی است که انبیای عهد عتیق پیش‌بینی کرده بودند که در روزهای آخر، در طلوع عهد جدید، اتفاق خواهد افتاد.

اشعیا ۴۴:۳، روح خود را بر نسل تو و برکت خود را بر اولاد تو خواهم ریخت. و پس از آن، همانطور که یوئیل نوشت، روح خود را بر تمام بشر خواهم ریخت. روح خود را خواهم ریخت.

یونیل ۲۸:۲-۲۹. حزقیال ۲۷:۳۶، و من روح خود را در درون شما خواهم نهاد و شما را وادار خواهم کرد که طبق فرایض من رفتار کنید و مراقب باشید که از قوانین من اطاعت کنید. حزقیال ۲۷:۳۶، با حزقیال ۲۹:۳۹ مقایسه کنید. عیسی، واسطه عهد جدید، این پیشگویی‌های عهد عتیق را به همراه پیشگویی‌های یحیی تعمید دهنده در روز پنطیکاست به انجام رساند. این تنها به دلیل مرگ و رستاخیز او که عهد جدید را تأیید کرد، امکان‌پذیر است.

اما خدا قصد داشت آن عهد را با یک رویداد عمومی اعلام کند، و پنطیکاست آن رویداد بود. به نقل از سینکر فرگوسن در کتاب شگفت‌انگیزش درباره روح القدس، بهترین کتابی که من در مورد الهیات روح القدس می‌شناسم، پنطیکاست به طور عمومی نشانگر گذار از عهد عتیق به عهد جدید است. دوم، پنطیکاست عیسی بود که عهد جدید را اعلام می‌کرد، زیرا پنطیکاست تحقق نمونه عهد عتیق برج بابل بود.

به یاد دارید، در زمینه تمام زمین، که یک زبان و کلمات یکسان داشتند، و مردمی که به دنبال فراموش کردن خدا و صعود به آسمان به تنهایی بودند، خدا، در خشم، زبان مردم را مغشوش کرد تا نتوانند یکدیگر را بفهمند و مجبور به پراکندگی شوند. مایکل ویلیامز، در کتاب «تا آنجا که نفرین یافت می‌شود، داستان عهد رستگاری»، به طور مفیدی بابل و پنطیکاست را در مقابل هم قرار می‌دهد. در بابل، انسان گیج و نادان بود، زیرا دیگر به یک زبان مشترک صحبت نمی‌کرد.

اما در پنطیکاست، بشر با شنیدن اینکه مردم از گوشه و کنار امپراتوری با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند شگفت‌زده و گیج شد. به جای اینکه مانند مردم بابل به دنبال صعود به آسمان‌ها و کسب شهرت برای خود باشند، کسانی که در پنطیکاست گرد هم آمده بودند، خدا را ستایش می‌کردند زیرا روح از آسمان نازل شده بود. لوقا در روایت خود از پنطیکاست به جدولی از ملت‌ها اشاره می‌کند، اعمال رسولان ۲: ۸-۱۲، همانطور که داستان بابل پس از جدولی از ملت‌ها می‌آید، پیدایش ۱۰: ۱-۳۲.

در بابل، خدا برای داوری آمد و ملت‌ها را به قبایل و زبان‌های مختلف پراکنده کرد. در پنطیکاست، خدا برای برکت دادن و پراکنده کردن قبیله جدیدی، یعنی کلیسا، می‌آید که انجیل پادشاهی را به ملت‌های مختلف خواهد برد، نقل قول نزدیک.

سوم، پنطیکاست اعلام عهد جدید بود زیرا کتاب مقدس، پنطیکاست را در مقابل اعطای شریعت در سینا قرار می‌دهد. خود عهد جدید، بین عهد عتیق داده شده در سینا و عهد جدید داده شده توسط عیسی تشابهی برقرار می‌کند. عبرانیان ۱۲، من می‌خواهم آیات ۱۸ تا ۲۴ را بخوانم. زیرا شما به آنچه که می‌توان لمس کرد، یعنی آتش سوزان و تاریکی و ظلمت و طوفان و صدای شیپور و صدایی که سخنانش شنوندگان را وادار به التماس کرد که دیگر پیام‌ها به آنها گفته نشود، نرسیده‌اید.

زیرا آنها نتوانستند فرمانی را که به آنها داده شده بود تحمل کنند، نقل قول، اگر حتی یک حیوان کوه را لمس کند، سنگسار خواهد شد، نقل قول نزدیک. در واقع، منظره آنقدر وحشتناک بود که موسی گفت، از ترس می‌لرزم. اما شما به کوه صهیون، به شهر خدای زنده، اورشلیم آسمانی، و به فرشتگان بی‌شماری که در جشن گرد هم آمده‌اند، و به مجمع نخست‌زادگانی که در آسمان ثبت شده‌اند، و به خدای داور همه، و به ارواح صالحان کامل شده، و به عیسی، واسطه عهد جدید، و به خون پاشیده شده‌ای که کلامی بهتر از خون هابیل می‌گوید، آمده‌اید.

عبرانیان ۱۲: ۱۸-۲۴. در این توصیف از کوه سینا و اعطای احکام، نویسنده آن را در مقابل کوه صهیون روحانی، خدا، فرشتگان، مقدسین در آسمان و عیسی قرار می‌دهد. عهد عتیق با لرز و ترس همراه است و عهد جدید با جشن و شادی.

البته، این تضاد مطلق نیست. در عهد عتیق شادی زیادی در میان قوم خدا وجود دارد. با مزمور ۱۰۰ مقایسه کنید.

اما شادی عهد عتیق با شادی که قوم خدا در عهد جدید تجربه می‌کنند قابل مقایسه نیست. چرا؟ پاسخ ساده است. آنچه عهد جدید را جدید می‌کند، واسطه آن، یعنی عیسی، است.

سینکلر فرگوسن تضادهای بین واقعه سینا و پنطیکاست را خلاصه می‌کند. نقل قول می‌کند که وحی خدا به موسی در سینا با آتش، باد و زبان الهی همراه بود. خدا سخن گفت و آنها لرزیدند.

موسی از کوه بالا رفته بود. وقتی پایین آمد، ده فرمان، یعنی شریعت خدا، را در اختیار داشت. مسیح نیز اخیراً به آسمان عروج کرده بود.

در پنطیکاست، او به اصطلاح نه با شریعت نوشته شده بر لوح‌های گلی، بلکه با روح نازل می‌شود، بلکه با عطیه روح تا شریعت را با قدرت خود در قلب مؤمنان بنویسد تا آنها را قادر سازد احکام شریعت را انجام دهند. بدین ترتیب، وعده عهد جدید شروع به تحقق می‌کند. ارمیا ۳۱، ۳۱، ۳۴، رومیان ۸:۳ و ۴، دوم قرن‌تین ۳:۷ تا ۱۱ را مقایسه کنید.

یهوه بر کوه سینا نازل می‌شود، خروج ۱۹، ۲۰. نقل قول نزدیک. حتی بیشتر از این هم می‌توان گفت.

عیسی روحی را عطا می‌کند که بر رسولان نازل می‌شود و آنها را پر می‌کند، اعمال رسولان ۲:۳ و ۴. نقل قول همانطور که موسی جلال و حضور خداوند را تجربه می‌کند، خروج ۱۶:۲۴، ۱۸، اکنون همه قوم خدا آن حضور را تجربه می‌کنند. نقل قول نزدیک. به طور واضح، وقتی با یک لنز زاویه باز مشاهده شود، عهد جدید اعلام شده توسط عیسی در پنطیکاست جایگزین عهد عتیق موسی می‌شود که توسط موسی در سینا آورده شده بود.

در پنطیکاست، خداوند برخاسته نه تنها علناً عهد جدید را اعلام می‌کند، بلکه خلقت جدید را نیز علناً آغاز می‌کند. خلقت جدید تنها در پایان به طور کامل آشکار خواهد شد. در سخنرانی قبلی، نتیجه‌گیری خودم را گفتم؛ این نتیجه‌گیری‌ای است که در طول سال‌ها به سختی به دست آمده است، که برای شما دنبال نمی‌کنم زیرا فراز و نشیب‌هایی دارد و به دلیل معلمان و تأثیر آنها بر من و همچنین به دلیل جزم‌اندیشی بیش از حد آنها، از پیشگویی‌های کتاب مقدس بیزار است.

به هر حال، خلاصه کنم، من عاشق آمدن خداوند هستم، من عاشق پیشگویی‌های کتاب مقدس هستم، و ادعای من این است که هر جنبه‌ی اصلی از وقایع آخر زمان، هم در حال حاضر و هم هنوز اتفاق نیفتاده است، هم تا حدی محقق شده و هم به شکلی بزرگتر و نهایی‌تر محقق خواهد شد. خلقت جدید تنها در نهایت به طور کامل محقق خواهد شد. اشعیا پیش‌بینی می‌کند که خداوند آسمان‌های جدید و زمین جدیدی خواهد آفرید، ۶۵:۱۷ و ۶۶:۲۲.

عیسی دنیای جدید، به معنای واقعی کلمه یک تجدید حیات، را پیشگویی می‌کند، زمانی که پسر انسان بر تخت باشکوه خود خواهد نشست و مؤمنان حیات جاودان را به ارث خواهند برد، متی ۱۹:۲۸. پولس پیشگویی می‌کند که آفرینش از اسارت فساد رهایی می‌یابد تا هنگامی که مؤمنان رستگاری بدن‌های خود را تجربه می‌کنند به آزادی دست یابند، رومیان ۸:۲۱-۲۳. پطرس آسمان‌ها و زمین جدیدی را پیش‌بینی می‌کند که در آن عدالت ساکن است، دوم پطرس ۳:۱۳.

سرانجام، یوحنا تحقق این انتظارات فراوان را می‌بیند، نقل قول می‌کند که من آسمان‌های جدید، بهشت و زمین جدید را دیدم زیرا آسمان اول و زمین اول از بین رفته بودند، مکاشفه ۲۱:۱. در این زمان، نقل قول می‌کند که دیگر مرگی نخواهد بود و دیگر ماتم و گریه و دردی وجود نخواهد داشت زیرا چیزهای اول از بین رفته‌اند، آیه ۴ مکاشفه ۲۱. کتاب مقدس واضح است.

تجلی کامل آسمان‌ها و زمین جدید هنوز در آینده است. هر کسی که خلاف این را به شما بگوید، مرتکب چیزی شده است که ما آن را آخرت‌شناسی بیش از حد واقعی می‌نامیم، و این دروغ محض است. نه، در حال حاضر، اوضاع آنطور که باید باشد نیست.

اوه، آنها به یک معنا باشکوه هستند، و ما خداوند را می‌شناسیم، و این عالی است، این خیلی بهتر از نشناختن خداوند است، اما ما آشفته‌ایم، دنیا آشفته است. نه، ما منتظر آمدن عیسی هستیم تا همه چیز را درست کند. خلقت جدید، همانطور که تا یک دقیقه دیگر خواهیم گفت، آمده است، اما شما هنوز چیزی ندیده‌اید.

مطمئناً به طور کامل نیامده است. کتاب مقدس واضح است. تجلی کامل آسمان‌های جدید و زمین جدید هنوز در آینده است، اما مانند هر موضوع آخرالزمانی دیگر، خلقت جدید هم اکنون وجود دارد و هم هنوز نه.

همین اواخر از کسی این را شنیدم. اوه، آن شخص من بودم. عیسی با رستاخیز خود در کولسیان ۱، خلقت جدیدی را آغاز می‌کند، پس از آنکه برتری عیسی و سروری او بر خلقت را نشان داد، زیرا او نماینده خدا در آفرینش بود.

او می‌گوید که سر بدن کلیسا است، و پولس می‌گوید که او آغاز است. او آغاز است، نخست‌زاده از مردگان. ما اغلب از این کلمات می‌گذریم.

ما معنی آنها را نمی‌دانیم. کلمات دیگر کاملاً واضح هستند، اما او شروع کننده است. خب، قضیه چیست؟ خوشحالم که در آن کلاس از من پرسیدی.

وقتی پولس می‌گوید عیسی آغاز است، به پیدایش ۱:۱ اشاره می‌کند. در ابتدا، خدا آسمان‌ها و زمین را آفرید. مسیح بر خلقت سرور است زیرا در ابتدا، او نماینده خدا در خلقت بود. او بر کلیسا سرور است زیرا او بخشی از آن است، از آن است، بخشی از خلقت دوباره اوست.

او آغاز است، نه آغاز آفرینش. پولس همین الان این را گفت. او همه چیز را آفرید.

همه چیز به وسیله او و برای او آفریده شده است، اما اکنون او می‌گوید که او آغاز است و معنای خلقت جدید همین است. او منبع حیات برای کلیسا است، به طور خاص به عنوان نخست‌زاده از مردگان. او خلقت جدید است، نخست‌زاده از مردگان.

او نخست‌زاده‌ی تمامی آفرینش است، زیرا او آن را آفریده است. او وارث هر آنچه آفریده شده است می‌باشد. او بالاترین مقام را دارد.

مزمور ۸۹:۲۷، من در نهایت او را پادشاه آینده از نسل داوود، یعنی خداوند عیسی، خواهم ساخت. من او را نخست‌زاده‌ی خود، حاکم پادشاهان زمین، خواهم ساخت. خب، خدا این کار را کرد، و او اکنون به واسطه‌ی مقام پادشاهی‌اش سلطنت می‌کند، اما باز هم، شما هنوز چیزی ندیده‌اید.

او بر تمام زمین سلطنت خواهد کرد. من به اندازه کافی این را نگفته‌ام. شاید در مقدمه‌ای هزاره‌وار برای آسمان‌ها و زمین جدید، بخواهم برادران و خواهران پیش از هزاره خود را به رسمیت بشناسم، اما قطعاً و به صراحت، همه مؤمنان به عنوان پادشاه آسمان‌ها و زمین جدید موافقند.

رستاخیز مسیح او را قادر می‌سازد تا هر یک از اعضای کلیسا را از نو بسازد. در یک کلام، رستاخیز او آغازگر خلقت جدید است. سوء تفاهم نکنید، تولد دوباره یک معجزه خلافانه جدید از جانب خداست.

این یک کار ماوراءالطبیعه است. در واقع متعلق به عصر آینده است، اما خدا، به لطف خود، به این عصر نفوذ کرده است تا مؤمنان، رومیان ۸، در بدن‌های فانی حیات جاودان داشته باشند. این شگفت‌انگیز است.

چطور چنین چیزی ممکن است؟ زیرا عیسی مرد و دوباره زنده شد، و نه تنها این، بلکه به این دلیل که او روح القدس را در پنطیکاست ریخت و بدین ترتیب خلقت جدید را علناً آغاز کرد. علاوه بر این، پولس در کولسیان می‌نویسد، خدا خشنود بود که از طریق مسیح همه چیز را با خود آشتی دهد. آیه ۲۰، در اینجا، همه چیز ۱ شامل می‌شود، همانطور که دیروز در یک سخنرانی قبلی استدلال کردم، فرشتگان انسان‌ها و آسمان‌ها و زمین را نجات می‌دهند.

اینکه فرشتگان در این امر دخیل هستند در آیه ۱۶ نشان داده شده است، که به همه چیزهای آسمانی، مرئی، نامرئی و نادیدنی، چه تخت‌ها، سلطنت‌ها، حاکمان یا مقامات، اشاره دارد. مسیح با مطیع کردن فرشتگان شیر برای حفظ پادشاهی صلح‌آمیز خود، آنها را آشتی می‌دهد. با کولسیان ۲:۱۵ مقایسه کنید. اینکه انسان‌ها با هم آشتی می‌کنند، توسط دو آیه‌ای که پس از کولسیان ۱:۲۰ آمده‌اند، نشان داده شده است. و شما که زمانی با نیت انجام اعمال شیطانی، بیگانه و دشمن بودید، اکنون او در بدن جسمانی خود با مرگ آشتی داده شده است.

اینکه آسمان‌ها و زمین با هم آشتی می‌کنند، با مقایسه آیات ۱۶ و ۲۰ نشان داده می‌شود. به وسیله او، همه چیز در آسمان و زمین آفریده شد، آیه ۱۶، و سپس آیه ۲۰، خدا از طریق او خشنود شد که همه چیز را، چه در زمین و چه در آسمان، با خود آشتی دهد. همانطور که خدا در جسم همه چیز را آشتی داد، همانطور که خدا در جسم، ببخشید، مسیح همه چیز را آشتی داد، همه واقعیت را آفریدند.

نظرات داگ مو در مورد کولسیان ۱:۲۰ صحیح است. نقل قول، کار خدا در مسیح، یک دیدگاه دارد، یک دیدگاه، احیای کل جهان هستی، که به دلیل گناه انسان آلوده شده است، رومیان ۸:۱۹ تا ۲۲. در پایان این سخنرانی‌ها، من قصد دارم مطالب را، از جمله با صحبت در مورد جهت‌های کار مسیح، خلاصه کنم.

مطمئناً کار نجات‌بخش مسیح، به ویژه مرگ و رستاخیز او، متوجه قومش است. متوجه ماست. متوجه دشمنان ماست تا آنها را نابود و شکست داده و محکوم کنیم.

عمیق‌تر از همه، این [مطلب] به سوی زندگی خود خدا در فرونشاندن خشم، آشتی و تطهیر خود آسمان معطوف است. این یک مفهوم شگفت‌انگیز است که بعداً خواهیم دید، اما در این واقعیت که کار مسیح به سوی افراد و کلیسا معطوف است، به سوی خلقت نیز معطوف است. و رومیان ۸ می‌گوید، در واقع آسمان‌های جدید و زمین جدید وجود خواهد داشت.

پولس از این کلمات استفاده نمی‌کند، اما ایده‌ها وجود دارند. خلقتی بازسازی‌شده، رهایی‌یافته از لعنت، زیرا عیسی آن را با خون خود بازخرید کرد. و کولسیان ۱ به صراحت می‌گوید که او همه چیز را در آسمان و زمین آشتی داد.

آسمان‌ها و زمین جدیدی وجود خواهد داشت، زیرا کار مسیح بسیار عظیم است. این کار نه تنها به خود خدا مربوط می‌شود، نه تنها به دشمنان ما مربوط می‌شود؛ بلکه ما، کلیسا، و اگر بخواهید، آسمان‌ها و زمین را نیز نجات می‌دهد. چه کار بزرگی.

چه نجات‌دهنده‌ای. چه کاری. بیایید دو ساعت وقت بگذاریم و یک جلسه پرستشی داشته باشیم.

واقعاً مناسب است. من به طور ضمنی اشاره کردم که این مستلزم جهان‌شمولی مطلق نیست. اگر همه چیزهای آسمان و زمین را به این معنی بفهمیم که تک تک انسان‌ها نجات خواهند یافت، زیرا آنها نجات نخواهند یافت، زبان پولس را تحریف کرده‌ایم.

عیسی به روشنی تعلیم داد که ناجی جهان بیشترین صحبت را در مورد سرنوشت‌های ابدی، از جمله جهنم ابدی، کرد. شریان، بزها، متی ۲۵، ۴۶، به مجازات ابدی خواهند رفت، اما صالحان به زندگی ابدی. خلقت جدید تنها در پایان به طور کامل آشکار خواهد شد.

عیسی با رستاخیز خود، خلقت جدیدی را آغاز می‌کند و به همین دلیل است که ما اکنون در بدن‌های فانی خود حیات جاودان داریم. اما عیسی خلقت جدید را علناً در پنطیکاست آغاز می‌کند. اگرچه خلقت جدید تنها در بازگشت عیسی به طور کامل آشکار خواهد شد، اما او خلقت جدید را با مرگ و رستاخیز خود آغاز کرد، اما در آن زمان به طور علنی آشکار نشد.

تجلی عمومی آن در روز پنطیکاست رخ داد. من این را به دو دلیل می‌گویم، یکی در یوحنا ۲۰ و دیگری در اعمال رسولان ۲. پیشگویی عملی عیسی در یوحنا ۲۰:۲۱ تا ۲۳، یادآور پیدایش ۲:۷ است. در عهد عتیق پیامبران کلام خدا را بیان می‌کردند، و در مواقعی کلام خدا را به کار می‌بردند. در این زمینه به هوش بیچاره فکر کنید، که زندگی و ازدواجش با زنی که تمایل به زنا داشت، به مجموعه‌ای از اعمال نبوی تبدیل شد که نشان دهنده سرکشی و زنا معنوی اسرائیل نسبت به شوهرش، خداوند، بود.

آن اعمال نبوی سختی بودند. مرد، مردم داوطلب نشدند، من می‌خواهم پیامبر باشم، فکر نمی‌کنم. آنها این کار را نکردند، عاموس؛ من نمی‌خواهم پیامبر باشم؛ این کار من نیست؛ این قابل درک است.

و ارمیا بیچاره، به هر حال، خدا آنها را انتخاب کرد، و آنها بیشتر اوقات وفادار بودند، گاهی اوقات با اکراه مانند یونس، و کلام خدا را بیان می‌کردند، و کلام خدا را به اجرا در می‌آوردند، حتی یونس با اکراه مرگ و رستاخیز نجات‌دهنده‌ی آینده را به اجرا در می‌آورد، اگرچه مطمئناً او حتی این را نمی‌فهمید. در اعمال رسولان عیسی می‌گوید، همانطور که پدر مرا فرستاده است، من نیز شما را می‌فرستم. سپس او یک عمل نبوی، ۲۰:۲۱، انجام می‌دهد تا آنها را برای مأموریت موعظه انجیل مجهز کند.

یوحنا می‌نویسد، نقل قول می‌کند، و هنگامی که عیسی این را گفت، بر آنها دمید و به آنها گفت: روح القدس را بیابید. اگر گناهان کسی را ببخشید، بخشیده می‌شود. اگر از کسی بخشش را دریغ کنید، بخشیده نمی‌شود.

یوحنا ۲۰:۲۲، ۲۳. عیسی با دمیدن بر شاگردان، دمیدن خدا در آدم، یعنی نفس حیات، را به یاد می‌آورد سپس خداوند، انسان را از خاک زمین سرشت و در بینی او نفس حیات دمید و انسان به موجودی زنده، یعنی نفس‌های، تبدیل شد. پیدایش ۲:۷. همانطور که خداوند، خالق، با عمل الهی دمیدن، به مخلوق انسانی خود حیات بخشید، مسیح قیام کرده، خالق، با عمل نبوی خود، وعده می‌دهد که به شاگردانش حیات معنوی ببخشد.

عیسی به طور نمادین دریافت روح را در پنطیکاست پیش بینی می کند. عمل مسیح در دمیدن بر شاگردانش در حالی که می گوید، روح القدس را دریافت کنید، پیشگویی می کند که پنطیکاست آغاز خلقت جدید خدا خواهد بود. علاوه بر این، باد اعمال رسولان ۲:۲، پیدایش ۱:۲ را به یاد می آورد. صداهای پنطیکاست به ارتباط دیگری در عهد عتیق اشاره دارد.

ناگهان، صدایی از آسمان آمد، این یک نقل قول است، صدایی شبیه به باد شدید و خروشان، چیزی شبیه به آن، و تمام خانه‌ای را که در آن نشسته بودند پر کرد، اعمال رسولان ۱:۲ و ۲. فرگوسن اشاره می کند، نقل قول می کند، صدایی مانند وزش باد شدید، تصویر عملکرد قدرتمند روآ را منعکس می کند الوهیم، روح خدا خلقت، پیدایش ۱:۲، که نشان می دهد رویدادی که در شرف وقوع است، آغاز یک نظم نوین جهانی را نشان می دهد، نقل قول بسته. توجه به این نکته مهم است که یک کلمه عبری به معنای نفس، باد و روح است و همین معانی برای کلمه یونانی پنوما نیز صادق است. بنابراین، وقتی لوقا به باد شدید و شدیدی که خانه را پر کرده بود اشاره می کند، به طور نمادین از روح قدرتمند خدا صحبت می کند که عیسی مسیح، مسح شده، بر حواریون خود می ریخت.

اهمیت باد در اعمال رسولان ۲:۲ چیست که روح خدا را از پیدایش ۱:۲ به یاد می آورد؟ دنیس جانسون کتاب‌های زیادی نوشته است، اما کتاب‌های خوبی هستند، و او کتاب فوق‌العاده‌ای با عنوان «پیام اعمال رسولان در تاریخ رستگاری» دارد. او بسیار دقیق و متفکر است. من دیگر از او تعریف نمی کنم، اما شاگردانش فقط از آموزه‌ها و زندگی او تعریف می کنند.

دنیس جانسون به خوبی پاسخ می دهد و می گوید صدای باد، نشانه‌ای از ورود روحی بود که مردگان را زنده کرد. باد، نفس خدا بود که در بشریت جدید دمیده شد. پنطیکاست، خلقتی جدید بود.

آمدن روح در پنطیکاست، گامی بزرگ در احیای خلقت خدا در روزهای آخر بود. باز هم، به نقل از جانسون، دنیس جانسون، نقل قول می کند که اکنون همه چیز از هم می پاشد و رنج و مرگ در مسیر ما قرار می گیرد، اما معکوس شدن آنتروپی کیهانی در رستاخیز عیسی آغاز شده است. ایمان به نام عیسی که از شهادت روح جوانه می زند، بذری است که احیای همه چیز از آن رشد خواهد کرد، که نقل قولی نزدیک است.

هنوز آسمان‌ها و زمین جدید وجود ندارند، اما از آنجا که عیسی مرد و دوباره زنده شد، خلقت جدید از قبل آغاز شده است و او آن را در روز پنطیکاست با فرستادن روح به روشی جدید و قدرتمند، علناً افتتاح کرد. آمین. در سخنرانی بعدی خود، پنطیکاست را به عنوان کار عیسی و نتیجه اساسی مرگ و رستاخیز او به پایان خواهیم رساند، زیرا در مورد چگونگی اعطای روح به جامعه جدید توسط عیسی در پنطیکاست فکر خواهیم کرد.

متشکرم.

من دکتر رابرت پترسون هستم و در حال تدریس در مورد کار نجات‌بخش مسیح. این جلسه ۱۳، ۹ کارهای نجات‌بخش، نتایج اساسی، بخش ۲ است. فرستادن روح در پنطیکاست